

otázky týkající se služebního poměru obecního zřizence spadá beze sporu i disciplinární řízení. Z toho lze právem usuzovati, že ani ustanovení § 10 zákona č. 16/1920 Sb. nechtělo na základní zásadě autonomie obecní nic změnit, a že proto zmocněním vlády, aby upravila blíže disciplinární řízení pro obecní zřizence podle obdoby služ. pragm. pro státní zřizence, nebylo při stanovení zásady, že o propuštění obecního zřizence má rozhodovati obecní zastupitelstvo, vládě dáno zmocnění, aby z této zásady vybočila a připustila další a d m i n i s t r a t i v n í kontrolu obecního disciplinárního řízení vrchní disciplinární komisí II. stolice. Předpis § 8 posl. odst. cit. vlád. nař. nelze tedy ani při výkladu, jaký předpisu tomu dal nález nss Boh. A 7803/29, vykládati tak, že vrchní disciplinární komise činí návrh obecnímu zastupitelstvu ve smyslu § 10 zákona č. 16/1920 Sb., ježto ani takto pojatý smysl § 8 vlád. nař. č. 483/1920 Sb. by nebyl kryt zákonem č. 16/1920 Sb.

Nebyl tedy před vydáním usnesení obecního zastupitelstva v Čáslavi o propuštění st-lově přípustný pořad stolic disciplinárních v ten způsob, že by — jak tomu chtěl právní zástupce stížnosti — návrh disciplinární komise u obce byl ještě přezkoumáván disciplinární komisí II. stolice, a není tedy žádné nezákonnosti ani vady řízení v tom, že správní úřady odmítly o věci meritorně jednat, ani v tom, že opravné prostředky st-logy nepostoupily vrchní disciplinární komisí.

Č. 12.876.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * K rozhodnutí o návrhu na navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k odvolání z pojistného výměru úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě je ve smyslu § 129 zákona č. 26/1929 Sb. příslušný zem. úřad v Bratislavě.

(Nález z 27. dubna 1937 č. 12.239/37.)

Prejudikatura: Boh. A 12.453/36.

Věc: Firma Mořic H. v Olomouci proti rozh. min. soc. péče z 1. března 1934 o příslušnosti k rozhodování o žádosti za restituci.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím ze 17. dubna 1931 odmítl zem. úřad v Bratislavě jako opožděné odvolání firmy Mořic H. v Olomouci z výměru úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě z 2. února 1931, jímž bylo firmě předepsáno pojistné za Samu W.

Žádost firmy za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty byla výměrem zem. úřadu v Bratislavě z 23. června 1931 zamítnuta.

Na odvolání st-lky zrušilo min. soc. péče nař. rozhodnutím v odpor vzatý výměr a uložilo zem. úřadu, aby návrh na restituci postoupil podle ustanovení § 10 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. úřadovně Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě k rozhodnutí.

O stížnosti uvážil nss:

Spór jest o to, bylo-li žádost za navrácení v předešlý stav podati u úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě a měla-li tato jako první stolice správní o žádosti rozhodnouti. Žal. úřad se dovolává pro své kladné stanovisko jednak toho, že nositel pensijního pojištění je první stolicí ve věcech pensijního pojištění a že zem. úřad může rozhodovati v těchto záležitostech výlučně jen jako stolice odvolací, jednak pak pozitivního ustanovení § 148 civ. soud. řádu, podle něhož návrh na restituci je podati u soudu, u kterého promeškaný úkon procesní měl býti vykonán, a kterýžto § 148 platí podle ustanovení § 129 pens. zákona č. 26/1929 Sb. obdobně pro přípustnost navrácení v předešlý stav v řízení týkajícím se pensijního pojištění. Z toho plyne, dle závěru žal. úřadu, že návrh na restituci měl býti podán u jmenované úřadovny, poněvadž u ní měl býti předsevzat zmeškaný úkon procesní, totiž včasné podání odvolání. Žal. úřad se sice v nař. rozhodnutí dovolává ustanovení civ. soud. řádu, platného v zemích České a Moravskoslezské, ačkoli šlo o zemi Slovenskou, na jejímž území platí občianský súdný poriadok (zák. čl. I:1911), avšak v této nesprávné citaci neshledal nss podstatnou vadu řízení, jíž by mu bylo znemožněno přezkoumati zákonitost rozhodnutí.

Otázkou, která je na sporu, zabýval se nss již v nálezu z 19. června 1936 č. 13.047/36 Boh. A 12.453/36 a vyslovil právní názor, že k rozhodnutí o návrhu na navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k odvolání z pojistného výměru Všeobecného pensijního ústavu v Praze ve smyslu § 129 zákona č. 26/1929 Sb. je příslušný zem. úřad. V nálezu tom dovedl především nss, že podle cit. § 129 je přípustnost navrácení v předešlý stav v pensijním řízení pojišťovacím posuzovati podle předpisů civ. řádu soudního. Nález ten se opírá sice o předpisy civ. soud. řádu platného v zemi České a Moravskoslezské (§§ 146 až 154), avšak zák. čl. I:1911 o občanském právním řízení platném na Slovensku a Podkarpatské Rusi, jehož je v tomto případě použití, má ve svých §§ 452 odst. 1 a 481 ustanovení obdobná předpisům §§ 465 odst. 1, resp. 148, 149 odst. 2 civ. soud. řádu. Platí tudíž dedukce cit. nálezu i na dnešní případ a nss, setrvávaje na názoru tam projeveném, odkazuje na místě odůvodnění podle § 44 jedn. řádu na obšírné důvody nálezu právě uvedeného.

Č. 12.877.

Živnostenské právo. — Zemědělství: I. * Ke kvalifikaci určité výroby jako vedlejší živnosti zemědělské produkce, vyňaté z platnosti živnostenského řádu podle čl. V. lit. a) uv. patentu k živn. řádu, se nevyžaduje, aby při výrobě té zpracovány byly výlučně jen vlastní zemědělské produkty. Zpracování produktů cizích zemědělských podniků je však bez újmy této kvalifikace přípustné jen potud a v takovém množství, pokud toho je zapotřebí k účelnému zpracování produktů vlastního zemědělského podniku. — II. * Skutečnost, že podnikatel užívá při výrobě zpracovaných sil,